

Dominica Quarta in Quadragesima 4 NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

Statio ad S. Crucem in Jerusalem

Z dzisiejszą niedzielą rozpoczyna się druga połowa Wielkiego Postu. Połowa trudu i umartwienia wielkopostnego minęła, szybko zbliża się Wielkanoc z obfitością łask płynących z Chrztu i Eucharystii. Dlatego teksty dzisiejszej Mszy świętej tchną radością. Kościół święty, nową Jerozolima, cieszy się obfitością dóbr nadprzyrodzonych, którymi obdarza swe dzieci.

W średniowieczu nazwano dzisiejszą niedzielę niedzielą róż, ponieważ w tym dniu obdarowywano się pierwszymi kwiatami róży. Do dzisiaj Ojciec święty poświęca w tę niedzielę złotą różę, którą ofiarowuje osobie zasłużonej dla Kościoła.

ANTYFONA NA WEJŚCIE

Mætáre, Jerúsalem: et convéntum fácite, omnes qui dilígitis eam: gaudéte cum lætítia, qui in tristítia fuístis: ut exsultétis, et satiémini ab ubéribus consolatiónis vestræ. Ps. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V.

Glória Patri.

KOLEKTA

Concéde, quæsumus, omnipotens Deus: ut, qui ex merito nostræ actiόνis affligimur, tuæ grátiae consolatióne respirémus. Per Dóminum nostrum.

LEKCYJA

Bracia: Napisane jest, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej. Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się narodził, a który z wolnej, dzięki obietnicy. A jest to powiedziane przez alegorie:

Są to bowiem dwa przymierza. Jedno z góry Synaj, rodzące na niewolę; i to wyobraża Agar. Bo Synaj jest górą w Arabii i ma łączność z teraźniejszym Jeruzalem, będącym w niewoli z synami swymi. Ale Jeruzalem górne wolne jest i ono jest matką naszą. Napisane jest bowiem: Wesel się, niepłodna, która nie rodzisz, wołaj i wykrzykuj, która nie znasz bólu rodzenia, bo daleko więcej dzieci u tej, która była opuszczona, niż u tej, która ma męża.

A my bracia, na wzór Izaaka jesteśmy synami obietnicy. Ale jak wtedy ten, który się urodził według ciała, prześladował tego, który był według ducha, tak i teraz. Cóż bowiem powiada Pismo: Wyrzuć niewolnicę i syna jej, bo nie będzie dziedzicem syn niewolnicy z synem wolnej. Przeto, bracia, nie jesteśmy synami niewolnicy, ale wolnej. Którą to wolnością Chrystus nas obdarował.

GRADUAŁ

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: in domum Dómini íbimus. V. Fiat pax in virtúte tua: et abundántia in túrribus tuis.

TRAKTUS

Ufający Panu są jak góra Syjon, co się nie porusza, ale trwa na wieki. V. Jerozolimę otaczają góry: tak Pan swój lud otacza i teraz, i na wieki.

Iz 66, 10-11; Ps 121, 1

Wesel się, Jeruzalem. A wszyscy, którzy je miłujecie, śpieszcie tu gromadnie; bierzcie udział w jego radości, którzyście społem się smucili; radujcie się i nasycajcie rozkoszą — tutaj u źródła waszej pociechy. Ps. U-radowałem się, bo mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego. V. Chwała Ojcu.

Prosimy Cię, wszechmogący Boże, spraw, abyśmy wśród utrapiień, które znosimy za nasze występki, zostali pokrzepieni pociecha Twojej łaski. Przez Pana.

Gal 4, 22-31

Ps 121, 1,7

Uradowałem się, bo mi powiedziano: Pójdziemy do domu Pańskiego. V. Niech pokój będzie w murach twoich, a bezpieczeństwo w twych pałacach.

Ps 124, 1-2

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem. V. Montes in circúitu ejus: et Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

EWANGELIA

J 6,1-15

Onego czasu: Oddalił się Jezus za Morze Galilejskie, czyli Tyberiadzkie. I szła za Nim rzesza wielka, bo widzieli cuda, które czynił nad chorymi. Wszedł tedy Jezus na górę i usiadł tam z uczniami swymi. A zbliżała się Pascha, dzień święty żydowski.

I gdy Jezus wznosił oczy i ujrzał, że wielka rzesza idzie ku Niemu, rzekł do Filipa: «Skąd kupimy chleba, żeby ci posilić się mogli?» A mówił to doświadczając go, bo sam wiedział, co miał uczynić. Odpowiedział Mu Filip: «Za dwieście denarów nie starczy dla nich chleba, by każdy z nich choć trochę otrzymał». Rzekł mu jeden z uczniów Jego, Andrzej, brat Szymona Piotra: «Jest tu jedno pachole, które ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, ale cóż to jest na tak wielu?» Rzekł tedy Jezus: «Kaźcie ludziom usiąść».

A było dużo trawy na onym miejscu. I tak usiadło mężczyzn około pięciu tysięcy. Wziął tedy Jezus chleby i dzięki uczyniwszy rozdał siedzącym; podobnie i z ryb, ile chcieli. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów swoich: «Zbierzcie pozostałe ułamki, aby się nie zmarnowały». Zebrali tedy i z pięciu chlebów jęczmiennych napełnili dwanaście koszów ułomkami, pozostałymi po tych, którzy jedli.

A ludzie owi, widząc cud, który uczynił Jezus, mówili: «Prawdziwie jest to Prorok, który miał przyjść na świat». A Jezus poznawszy, że zamierzali przyjść, aby Go porwać i uczynić królem, oddalił się znowu sam jeden na górę.

ANTYFONA NA OFIAROWANIE

Laudáte Dóminum, quia benígnus est: psállite nómini ejus, quóniam suávis est: ómnia, quæcúmque vóluit, fecit in coelo et in terra.

SEKRETA

Sacrificiis præsentibus, Dómine, quæsumus, inténde placátus: ut et devotióni nostræ proficiant et salutí. Per Dóminum.

ANTYFONA NA KOMUNIE

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, cujus participátio ejus in idípsum: illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, ad confiténdum nómini tuo. Dómine.

POKOMUNIA

Da nobis, quæsumus, miséricors Deus: ut sancta tua, quibus incessánter explémur, sincéris tractémus obséquii, et fidéli semper mente sumámus. Per Dóminum.

Ps 134, 3,6

Chwalcie Pana, bo Pan jest dobry; śpiewajcie Jego imieniu, bo słodkie, cokolwiek zechce, to uczyni na niebie i na ziemi.

Prosimy Cię, Panie, wejrzyj łaskawie na tę ofiarę, niech nas ona utwierdzi w Twojej służbie i wyjedna zbawienie. Przez Pana.

Ps 121, 3-4

O Jeruzalem, coś zbudowane jak miasto, zupełnie w sobie skupione. Tam wstępują pokolenia, pokolenia Pańskie, aby wielbić imię Twoje, Panie.

Spraw, prosimy Cię, miłosierny Boże, abyśmy zbliżali się z prawdziwą czcią do świętych tajemnic Twoich, z których pełni nieustannie czerpiemy, i przyjmowali je zawsze z żywą wiarą. Przez Pana.